

CAP A LA VERITAT SENCERA

per CONXA ADELL I CARDELLACH

Avui és la solemnitat de la Trinitat. Una festa difícil d'entendre, com tantes altres coses de la nostra fe cristiana. De la Trinitat en diem sovint que és un misteri. A algú només li sonarà el nom pel nus de la Trinitat, unió de les dues rondes de Barcelona.

Per a mi, però, malgrat el nus i el misteri, és la festa més estimada de tot l'any. Com més gran em faig, més m'és difícil comprendre segons quines coses relacionades amb Déu, o les idees que s'han atribuït a Déu d'una manera lleugera, arbitrària o fent-ne una sentència inamovible, possessió d'algun col·lectiu que es creu guardià de la veritat.

Avui Jesús parla molt clar i ens dona a entendre que, de Déu, del seu Pare, en sabem poc, molt poc. Per una banda manifesta que encara té moltes coses per dir-nos, i que encara no és el moment, perquè seria una càrrega massa pesada. Pesada no en el sentit que seria massa feixuc, un pes insuportable, incompreensible, sinó en el sentit que mai no acabaria de parlar del seu Pare, de tantes coses noves que ens podria mostrar d'ell.

Seria comparable a néixer i morir. Si no volguéssim néixer, còmodes en la nostra foscor i en la petitesa de l'úter, no sospitaríem ni de broma tot el món que ens espera d'immensitat de colors, formes, música, sensacions, vivències, sentiments i, sobretot, persones estimades, rialles, mirades; sense menystenir el dolor provocat o rebut.

Si no volguéssim morir, no podem imaginar ni de broma tot el que ens espera, perquè tot el que hem viscut és minúscul davant una altra realitat que no podem sospitar. Hi ha una realitat que ens depassa, com un llenguatge que ens depassa i que només l'art en toca les vores amb la música, la poesia i tantes altres maneres d'expressar vivències.

Quan algú fa bandera de tenir la veritat s'equivoca, perquè tota realitat té múltiples maneres de veure segons qui la veu o fins i tot nosaltres mateixos segons en quin moment ens trobem. Anem sabent trossos de veritat. Fets que ens pensàvem que havien estat d'una manera ens arriben pinzellades que no coneixíem que ens fan canviar de parer i que ens fan dir: ai, si ho hagués sabut! Els malentesos o les veritats parcials han provocat molts trencaments que haurien pogut ser evitats si no ens creguéssim amos i posseïdors de la veritat. Pilat va ser honorat quan es va preguntar: «I la veritat, què és?».

Jesús torna a ser clar quan diu que l'Esperit guiarà cap al coneixement de la veritat sencera i l'anomena Defensor. Defensor de qui?, de nosaltres.

Només puc acabar amb el verset de l'al·leluia: « Glòria al Pare, al Fill i a l'Esperit Sant, a Déu que és, que era i que ha de venir ».